Om zien en willen zien, ***verdwijnen en verschijnen,*** *draait de geestige en knappe kleutervoorstelling De onzichtbare man.*

De onzichtbare man (4+)
Theater
★★★★✳

Door Theater Artemis. Regie Jetse Batelaan. 3/3, Verkadefabriek, Den Bosch. Tournee t/m 13/5.

Mooie rollen van de jonge Nimuë Walraven en Marijn Brussaard als weifelende clowns.

Eigenlijk zou deze recensie, over *De onzichtbare man* van Theater Artemis, met onzichtbare inkt gedrukt moeten worden. Zodat je slechts met magische krachten zinnen en sterren tevoorschijn kunt toveren. De voorstelling zelf is er namelijk wel én niet. Het publiek idem dito.

Nou ja, wij zijn er natuurlijk wel, in een zaal vol 'hierrrrrr'-gillende kleuters, maar de acteurs zien ons zogenaamd niet. Twee pierrots denken dat iedereen hun première is vergeten. Ze geven het echter niet op, desnoods slepen ze een toeschouwer van straat. Tot die ook weer verdwijnt.

En die spoken, zijn die er wel of niet? Neem pianist Rob. Zijn kruk licht op in de volgspot, zijn pianotoetsen bewegen, terwijl wij dwars door zijn lichaam kijken. En Rob ziet ons juist weer wel. Haha, bent u daar nog?

Theatermaker Jetse Batelaan heeft met muzikant Keimpe de Jong een hilarisch vervolg gemaakt op hun bekroonde kleutervoorstelling *De man die alles weet*. Knap speelt iedereen met de kracht van de verbeelding: zien en willen zien, *to be or not to be*, verdwijnen versus verschijnen.

Wederom neemt René van 't Hof met verve de rol van antiheld op zich. Als technicus Johan zet hij zijn rijke imische kwaliteiten in. Hij zwaait met onzichtbaar lange ladders om alvast af te gaan breken – er is toch geen kip. Ondertussen blijven de clowns weifelen tussen spelen en niet spelen: mooie rollen van de jonge Nimuë Walraven en Marijn Brussaard.

Net als je denkt: nu zijn alle trucs wel uitgespeeld, tovert Batelaan nog een Droste-effect uit zijn spookhoed: een film van *De onzichtbare man*. Het daverende applaus is terecht.

Annette Embrechts